

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/37/2018
Identifikačné číslo spisu:	4613010336
Dátum vydania rozhodnutia:	04.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:4613010336.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 4. júla 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. M. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvineného Ing. M. B., proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/14/2016, zo 17. marca 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. M. B. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1T/99/2013, z 2. decembra 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/14/2016, zo 17. marca 2016 bol obvinený Ing. M. B. uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 31.05.2013 približne o 23,30 hodine v obci Vozokany, okres Topoľčany, na hlavnej ceste pri autobusovej zástavke, po predchádzajúcej hádke s poškodeným F. K., poškodeného napadol tak, že ho jedenkrát kopol do pravého kolena a jedenkrát ho udrľ päťou do hlavy - do oblasti úst, čím mu spôsobil zranenia - zmliaždenie pravého kolena a zlomeninu 3. zuba vpravo hore a prasklinu 4. zuba vpravo hore, ktoré si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní 16 dní.

Za to bol obvinenému podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j) Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 57 ods. 1 Trestného zákona uložený peňažný trest vo výmere 400,- €. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona bol obvinenému pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený ustanovený náhradný trest odňatia slobody 2 mesiace.

Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Nitre podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, a teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného

hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený namietal, že oba sudy nesprávne nevyhodnotili jeho konanie ako konanie v sebaobrane. V čase vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku vo veci obvineného bol poškodený právoplatne odsúdený a uznaný za vinného z ublíženia na zdraví, ktoré spôsobil obvinenému po predchádzajúcej hádke s dĺžkou liečby 4 a pol až 5 mesiacov. V zistenom skutku obsahujúca skutková okolnosť predchádzajúcej hádky nebola posúdená v súlade s ustanovením § 25 Trestného zákona, keďže nepochybne odvracal útok poškodeného voči jeho osobe, ktorým útokom mu poškodený spôsobil vážnejšiu ujmu na zdraví, čo vylučuje celkom zjavnú neprimeranosť jeho obrany voči tomuto útoku. S touto skutočnosťou sa súd nijako nevysporiadal a taktiež sa s ňou nevysporiadal ani odvolací súd, ktorý iba konštatoval, že sa stotožnil s právnymi úvahami súdu prvého stupňa. Podľa jeho názoru boli splnené podmienky nutnej obrany podľa § 25 Trestného zákona. Na záver navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/14/2016 z 17.3.2017 bol porušený zákon, napadnutý rozsudok zrušil, ako aj zrušil rozsudok Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1T/99/2013 z 02.12.2015 a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Topoľčany prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že v rámci vykonaného dokazovania bolo preukázané spáchanie skutku obvineným. Dovolanie považuje za nedôvodné a navrhol aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného Ing. M. B. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol Najvyšší súd Slovenskej republiky oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania, čo by znamenalo prekročenie právomocí vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Trestného poriadku) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodiť a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd uvádza, že tento je naplnený len vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť (§ 24 - krajná núdza, § 25 - nutná obrana, § 26 - oprávnené použitie zbrane, § 27 - dovolené riziko, § 28 - výkon práva a povinnosti, § 29 - súhlas poškodeného, § 30 - plnenie úlohy agenta), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Trestného zákona - premlčanie trestného stíhania), resp. chybné rozhodnutia súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu § 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) a pod.

Pre dovolací súd sú rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený mal spáchať skutok tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu. Je však potrebné uviesť, že vyriešenie otázky, či obvinený konal v nutnej obrane alebo nie, si v predmetnej veci bezpodmienečne vyžaduje posúdenie a vyhodnotenie všetkých dôkazov a všetkých okolností prípadu. To ale predpokladá prieskum správnosti a úplnosti skutku zisteného a ustáleného súdmi nižších stupňov a tak nové resp. i iné hodnotenie vykonaných dôkazov. Takúto kompetenciu ale najvyšší súd nemá, pokiaľ dovolanie nie je podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Dovolací súd teda nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totižto v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. S ohľadom na to nemôže dovolací súd skúmať právne závery a dôkazné úvahy súdov nižších stupňov, na základe ktorých dospeli k záveru o naplnení všetkých znakov žalovaných trestných činov a k tomu, že obvinený nekonal v nutnej obrane. Preto (rešpektujúc zákaz skúmania a menenia zisteného skutku vyplývajúci z § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku) najvyšší súd uzatvára, že nezistil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uplatnené obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej

republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. M. B. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.